

JO SPIERENBURG

WANNEER DE LUCHT

Wanneer de lucht haar kleurenwaaier opent achter
de donkre rompen van de stugge molens
en d' aan de aard gedoken hoeven
— als moederlijke kloeken —
dan, Holland, bemin ik u.

Wanneer de blauwe dampen uit de polders klimmen
en 't vee staat goediglijk en groot gerezen,
breedschonkig, hunkrend naar de stallen
— de warme mestdoorgeurde —
dan, Holland, bemin ik u.

Wanneer de stoere boeren op den naakten akker
de kluiten splijten met de vlijme spade,
het donker hart der aard ontblootend
— genadevolle arbeid —
dan, Holland, bemin ik u.

Wanneer de wagens huiswaarts dokkren van de landen
en achter wankle olielamp 't verweerde
gelaat des voermans stil verinnigt,
verteedert in den avond,
dan, Holland, bemin ik u.